

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
aber wenn jemand in sie
- [2] ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
oder in oder auf oder in
- [3] οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
nicht|einmal wohl wohl unter den
- [4] νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
nun aber keine hier
- [5] πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
ausgenommen sie doch meine diese|hier
- [6] χαῖρ' ὦ Καλονίκη.
o
- [6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
und du doch o
- [7] τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον.
warum nicht o
- [8] οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
nicht denn dir die
- [9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
aber o das
- [10] καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
und vieles um|willen unser der
- [11] ὅτι· παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
weil bei doch den
- [12] εἶναι πανοῦργοι—
verschlagene—
- [12b] [Καλονίκη]: καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.
und denn bei
- [13] [Λυσιστράτη]: εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
gesagt aber ihnen hier
- [14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
beraten|werdenden nicht über geringer
- [15] εὐδουσι κούχ ἡκουσιν.
und|nicht
- [15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὦ φιλότῃ
aber o liebste
- [16] ἥξουσι· χαλεπὴ τοι γυναικῶν ἔξοδος.
schwierig ja
- [17] ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
die doch denn unsrer um den
- [18] ἡ δ' οἰκέτην ἡγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
die aber die aber
- [19] κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
die aber die aber
- [20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἕτερά τ' ἄρ' ἦν τῶνδε προὔργιαίτερα
aber andere die|leben von|diesen vordringlicher
- [21] αὐταῖς.
ihnen.
- [21b] [Καλονίκη]: τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,
was aber o liebe
- [22] ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
auf das was denn uns die
- [23] τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;
was das wie|groß irgend;

- [23b] [Λυσιστράτη]: μέγα.
groß.
- [23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ παχύ;
etwa auch dick;
- [24] [Λυσιστράτη]: καὶ νῇ Δία παχύ.
auch bei dick.
- [24b] [Καλονίκη]: κᾶτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
und|dann wie nicht
- [25] [Λυσιστράτη]: οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
nicht dieser die schnell denn wohl
- [26] ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
aber von mir erforscht
- [27] πολλοῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
mit|vielen auch hin|und|her|geworfen.
- [28] [Καλονίκη]: ἤ ποῦ τι λεπτὸν ἐστὶ τοῦρριπτασμένον.
ja irgendwo etwas fein das|hin|und|her|Geworfene.
- [29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
so doch fein so|dass der ganzen
- [30] ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
in den die
- [31] [Καλονίκη]: ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὥχεϊτ' ἄρα.
in den auf wenig doch also.
- [32] [Λυσιστράτη]: ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
wie in uns der die
- [33] ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
oder nicht|mehr weder
- [34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοῖνυν μηκέτ' εἶναι νῇ Δία.
am|besten nun|also nicht|mehr bei
- [35] [Λυσιστράτη]: Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
auch alle
- [36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
nicht freilich alle doch, sondern die
- [37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
über der aber nicht
- [38] τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
der|gleichen keines· sondern du mir.
- [39] ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε
wenn aber die hier
- [40] αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων
die auch aus die auch
- [41] ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
wir auch, gemeinsam die
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
was aber wohl Kluges
- [43] ἢ λαμπρόν, αἷ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
oder Glänzendes, die aufge|blüht|seiend,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
Safran|Kleid|tragend und verschönert
- [45] καὶ Κιμμερὶκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
und kimmerische und
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾶσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
dies selbst denn ja welche
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαί περιβαρίδες
die und die und|die
- [48] χῆγγουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
und|klingende und die durchscheinenden
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
welchen denn wohl;
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
so|dass der jetzt niemand

- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
Männer gegeneinander
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ ἔγω βάψομαι.
also bei den|zwei ich
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
auch|nicht
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
kimmerisch
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
noch
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
etwa nicht die doch
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἦκειν πάλαι.
nicht denn bei sondern fliegend seit|langem.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
aber o Liebes dir sehr sie Attisch,
- [57] ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
alles getan|habend des Notwendigen später.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
aber auch|nicht keine hier,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
auch|nicht aus
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
aber jene doch dass
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρῃαι.
auf den frühmorgens.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
auch|nicht die ich
- [62] πρῶτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
erste hierher die
- [63] γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν.
nicht
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
die wenigstens
- [64] ὥς δεῦρ' ἰοῦσα θούκάταιον ἤρετο.
als hierher gehend das|Oukation
- [65] ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονταί τινες.
aber diese|hier und nun dir einige.
- [66] αἰδί θ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰοῦ,
diese|hier und andere einige. ioh ioh,
- [67] πόθεν εἰσίν;
woher
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
aus|Anagyrous|her.
- [67c] [Καλονίκη]: νῆ τὸν Δία·
bei den
- [68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.
der wenigstens mir
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
etwa später o
- [70] τί φῆς; τί σιγᾷ;
was was
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
nicht dich
- [71] ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
gekommen|seiend soeben über solcher
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ἤϊρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
kaum denn in das

- [73] ἄλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
aber wenn etwas sehr den anwesend|seienden
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἄλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὐνεκα
bei aber ein|wenig doch um|des|willen
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
die und aus die und
- [76] γυναῖκας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
viel du besser
- [77] ἦδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
diese|hier aber und nun
- [78] [Λυσιστράτη]: ὦ φιλότατη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
o liebste
- [79] οἷον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
wie das süßeste dein
- [80] ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
wie aber wie aber das dein.
- [81] κἂν ταῦρον ἄγχοις.
und|wohl
- [81b] [Λαμπιτῶ]: μάλα γ' οἶώ ναι τὼ σιώ.
sehr doch ja den|zwei
- [82] γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.
denn auch zu
- [83] [Καλονίκη]: ὥς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιθῆναι ἔχεις.
wie nun schön das
- [84] [Λαμπιτῶ]: ἄπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
wo|leben ja mich
- [85] [Λυσιστράτη]: ἦδὲ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
diese|hier aber welcher|Herkunft die die|andere;
- [86] [Λαμπιτῶ]: πρέσβειρά τοι ναι τὼ σιώ Βοιωτία
ältere ja ja den|zwei
- [87] ἔκει ποθ' ὑμέ.
einmal uns.
- [87b] [Μυρρίνη]: νῆ μὰ Δία Βοιωτία,
bei bei
- [88] καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
schön doch habend das
- [88b] [Καλονίκη]: καὶ νῆ Δία
und bei
- [89] κομψότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη.
höchst|fein die doch ganz|aus|gezupft|seiend.
- [90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;
wer aber andere
- [90b] [Λαμπιτῶ]: χαῖα ναι τὼ σιώ,
ha ja den|zwei
- [91] Κορινθία δ' αὔ.
Korinthierin aber wieder.
- [91b] [Καλονίκη]: χαῖα νῆ τὸν Δία
ha bei den
- [92] δήλη 'στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.
offenbar seiend diese|hier von|drüben.
- [93] [Λαμπιτῶ]: τίς δ' αὔ ξυναλῖαξε τόνδε τὸν στόλον
wer aber wieder diesen|hier den
- [94] τὸν τᾶν γυναικῶν;
den der
- [94b] [Λυσιστράτη]: ἦδ' ἐγώ.
diese|hier ich.
- [94c] [Λαμπιτῶ]: μύσιδδέ τοι
ja

- [95] ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ.
was irgend denn uns.
- [95b] [Καλονίκη]: νῆ Δί' ὧ φίλη γύναι,
bei o liebe
- [96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
denn das Wichtige was irgend dies dir.
- [97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
wohl schon. bevor aber, euch dies|hier
- [98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.
etwas kleines.
- [98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.
was irgend doch du.
- [99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
die nicht die der
- [100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
bei abwesend|seiend; gut denn dass
- [101] πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
allen euch auswärts|weilend
- [102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὧ τάλαν
der wenigstens mein fünf o
- [103] ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτη.
bei bewachend
- [104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
der aber mein doch volle sieben in
- [105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γὰ καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση ποκά,
der aber mein doch und|wohl wohl aus der einmal,
- [106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
geschnallt|habend fort fliegend|seiend
- [107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
aber auch|nicht
- [108] ἔξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
seit dem denn uns
- [109] οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
nicht auch|nicht acht|Finger|breit,
- [110] ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
der wohl uns lederne
- [111] ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
wohl also, wenn ich,
- [112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
mit mir den
- [112b] [Καλονίκη]: νῆ τὼ θεώ·
bei den|zwei
- [113] ἔγωγ' ἂν οὖν κἂν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
ich|doch wohl also und|wohl wenn mich
- [114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
dieses|hier nieder|gestellt|habend am|selben|Tag.
- [115] [Μυρρίνη]: ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ
ich aber doch wohl und|wohl gleich|als|job
- [116] δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.
wohl meiner|selbst ab|schneidend
- [117] [Λαμπιτώ]: ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω
ich aber auch und hin|zu doch hinauf
- [118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
wohin doch
- [119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
wohl· nicht denn den
- [120] ἡμῖν γὰρ ὧ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
uns denn o wenn|wirklich
- [121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
die

- [122] ἀφεκτέ' ἐστὶ—
enthalt[sam]zu|sein
- [122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.
wovon;
- [122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;
also;
- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
und|wohl uns
- [124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
enthalt[sam]zu|sein nun uns des
- [125] τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
warum mir wohin
- [126] αὗται τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
diese|hier was
- [127] τί χρῶς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
warum was
- [128] ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
oder nicht oder was
- [129] [Καλονίκη]: οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
nicht wohl sondern der
- [130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
bei auch|nicht ich denn, sondern der
- [131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὧς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
diese|hier du o und wahrlich soeben doch
- [132] ἔφησθα σαυτῆς κἄν παρατεμεῖν θῆμισυ.
deiner|selbst und|wohl
- [133] [Καλονίκη]: ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χρῆ διὰ τοῦ πυρός
andres andres was irgend und|wenn mich durch des
- [134] ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
dies mehr als|des
- [135] οὐδὲν γὰρ οἷον ὧς φίλη Λυσιστράτη.
nichts denn der|Art o Liebe
- [136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σὺ;
was denn du;
- [136b] [Ἄλλη]: κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
und|ich durch des
- [137] [Λυσιστράτη]: ὧ παγκατάπυγον θήμέτερον ἅπαν γένος,
o all|hintern|haft das|unsrige ganz
- [138] οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.
nicht umsonst von uns die
- [139] οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
nichts denn außer und
- [140] ἀλλ' ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη
aber o liebe du denn wenn
- [141] μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν,
allein mit mir, die noch wohl,
- [142] ξυμψήφισαί μοι.
mir.
- [142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιῶ
schwierig zwar ja den|zwei
- [143] γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ohne allein.
- [144] ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τὰς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
dennoch ja freilich· der denn sehr wieder.
- [145] [Λυσιστράτη]: ὧ φιλότατη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
o liebste du und allein von|diesen
- [146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὥς μάλιστα ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
wenn aber so|sehr am|meisten wovon du ja
- [147] ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
was nicht mehr wohl wegen dies|hier

- [148] γένοιτ' ἄν εἰρήνη;
wohl
- [148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νή τῷ θεῷ.
sehr doch bei den|zwei
- [149] εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμένοι,
wenn denn drinnen ein|gerieben|seiend,
- [150] κὰν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίοις
und|in den den Amorginischen
- [151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμένοι,
nackt ganz|aus|gezipft|seiend,
- [152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
aber
- [153] ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
wir aber nicht sondern
- [154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἄν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
wohl schnell, gut dass.
- [155] [Λαμπιτώ]: ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλὰ πα
der ja der die irgendwo
- [156] γυμναῖς παραῖδων ἐξέβαλ', οἷῳ, τὸ ξίφος.
nackt beim|Vorbei|Sehen|erblickt|habend das
- [157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὧ μέλε;
was aber wenn uns o
- [158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
das des ab|gehäutet|seiend.
- [159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
dies die Nach|gemachten.
- [160] ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
wenn genommen|habend aber in das
- [161] ἔλκωσιν ἡμᾶς;
uns;
- [161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
du der
- [162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
wenn aber
- [162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρή κακὰ κακῶς.
Schlimmes schlimm.
- [163] οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
nicht denn diesen den auf
- [164] κἄλλως ὁδυνᾷν χρή· κάμελει ταχέως πάνυ
und|anders und|gewiß schnell sehr
- [165] ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
nicht denn niemals
- [166] ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
wenn nicht der
- [167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χημῖν ξυνδοκεῖ.
wenn ja euch|beiden diese, und|uns
- [168] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἄμεις πείσομεν
und ja zwar unserer wir
- [169] παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
auf|jede|Weise gerecht ohne|Trug
- [170] τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰρ μὲν ῥυάχετον
den der ja freilich
- [171] πᾶ κά τις ἀμπεῖσειεν αὖ μὴ πλαδιῇ;
wohin ja irgendwer wieder nicht
- [172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
wir gewiß dir die doch bei uns
- [173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἃς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεις,
nicht welche wohl die
- [174] καὶ τῷργύριον τῷβυσσον ἧ παρ τᾶ σιῶ.
und bei der deinen.

- [175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
aber auch dieses|hier gut vorbereitet|seiend.
- [176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
denn die heute.
- [177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
den ältesten denn dieses|hier
- [178] ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
solange wohl wir dieses
- [179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
scheinend|seienden die
- [180] [Λαμπιτώ]: παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις καλῶς.
auf|jede|Weise wohl und dieser denn gut.
- [181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὥς τάχιστ' ὦ Λαμπιτοῖ
warum nun dieses nicht so|als am|schnellsten o
- [182] ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
damit wohl unlösbar
- [183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὄρκον, ὥς ὀμιόμεθα.
freilich den damit
- [184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
gut wo die wohin
- [185] θεὸς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
in das Vordere rücklings den
- [186] καί μοι δότω τὰ τόμιά τις.
und mir die irgendeiner.
- [186b] [Καλονίκη]: Λυσιστράτη
- [187] τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
welchen denn uns;
- [187b] [Λυσιστράτη]: ὄντινα;
welchen;
- [188] εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
in so|wie in einst,
- [189] μηλοσφαγούσας.
Schaf|schlachtend|seiend.
- [189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
nicht du doch o
- [190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
in nichts über.
- [191] [Λυσιστράτη]: τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος;
welcher wohl also wohl
- [191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκὸν ποθεν
wenn weißes irgendwoher
- [192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
genommen|habend|seiend zum|Schlachten
- [193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ἵππον;
wohin weißen
- [193b] [Καλονίκη]: ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
aber wie
- [194] ἡμεῖς;
wir;
- [194b] [Λυσιστράτη]: ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλη, φράσω.
ich dir bei wenn
- [195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
hingestellt|habend|seiend schwarze große rücklings,
- [196] μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
Schaf|schlachtend|seiend Thasisch
- [197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
in die nicht
- [198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὄρκον ἄφατον ὥς ἐπαινίω.
weh ja den unsagbar wie

- [199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ξνδοθεν καὶ σταμνίον.
irgendeiner von|drinnen und
- [200] [Μυρρίνη]: ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεῶν ὅσος.
o liebste der wie|groß.
- [201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἤσθειν λαβών.
diese zwar wohl irgendwer sofort genommen|habend|seiend.
- [202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
hin|gestellt|habend|seiend diese mir des
- [203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
und
- [204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναῖξιν εὐμενής.
die den gnädig.
- [205] [Καλονίκη]: εὖχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.
wohl|gefärbt doch gut.
- [206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδδαι γ' ἄδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
und freilich doch süß ja den
- [207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὁμνύναι.
zuerst mich o
- [208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
bei die nicht, wenn doch nicht
- [209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ Λαμπιτοῖ·
alle der o
- [210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κάγῳ λέγω·
aber für euch eine eben|die|gleichen wohl und|ich
- [211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτᾳ κάμπεδώσετε.
ihr aber dieselben
- [212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ—
nicht niemand weder noch
- [213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ—
nicht niemand weder noch
- [214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκῶς. λέγε.
wer|auch|immer zu mir erigiert|seiend.
- [215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκῶς. παπαῖ
wer|auch|immer zu mir erigiert|seiend. wehe
- [216] ὑπολύεται μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
mir die o
- [217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον—
zu|Hause aber ohne|Stier den
- [218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον—
zu|Hause aber ohne|Stier den
- [219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
safran|gewand|tragend|seiend und verschönt|seiend,
- [220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
safran|gewand|tragend|seiend und verschönt|seiend,
- [221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
damit wohl am|meisten meiner·
- [222] [Καλονίκη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
damit wohl am|meisten meiner·
- [223] [Λυσιστράτη]: κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τώμῳ πείσομαι.
und|niemals freiwillig dem|Mann dem|meinen
- [224] [Καλονίκη]: κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τώμῳ πείσομαι.
und|niemals freiwillig dem|Mann dem|meinen
- [225] [Λυσιστράτη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βίᾳ, —
wenn aber mich unwillig
- [226] [Καλονίκη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βίᾳ, —
wenn aber mich unwillig
- [227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχλ' προσκινήσομαι.
schlecht und|nicht
- [228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχλ' προσκινήσομαι.
schlecht und|nicht

- [229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῶ Περσικά.
nicht zu den die Persischen.
- [230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῶ Περσικά.
nicht zu den die Persischen.
- [231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.
nicht auf
- [232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.
nicht auf
- [233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
dies befestigend zwar von|hier·
- [234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
dies befestigend zwar von|hier·
- [235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἡ κύλιξ.
wenn aber die
- [236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἡ κύλιξ.
wenn aber die
- [237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
ihr dies alle;
- [237b] [Πᾶσαι]: νῆ Δία.
bei
- [238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.
ich diese|hier.
- [238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
der doch o liebe,
- [239] ὅπως ἂν ὤμεν εὐθύς ἀλλήλων φίλαι.
damit wohl sofort einander Freundinnen.
- [240] [Λαμπιτώ]: τίς ὠλολυγά;
wer
- [240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον·
dies jenes ich|selbst
- [241] αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
die denn die der
- [242] ἤδη κατελήφασιν. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ
schon aber o
- [243] σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
du zwar und die von|euch gut hin
- [244] τασδί δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
diese|hier aber uns hier·
- [245] ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
wir aber den andern den in
- [246] ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς.
hineingehend|seiend die
- [247] [Καλονίκη]: οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶει
doch|nicht gegen uns
- [248] τοὺς ἄνδρας εὐθύς;
die sofort;
- [248b] [Λυσιστράτη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
wenig ihrer mir
- [249] οὐ γὰρ τοσαύτας οὐτ' ἀπειλὰς οὐτε πῦρ
nicht denn so|viele weder noch
- [250] ἔξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
habend so|dass die
- [251] ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἵπομεν.
diese, wenn nicht auf denen wir
- [252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἂν
bei die niemals doch· anders denn wohl
- [253] ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαιναὶ κεκλήμεθ' ἄν.
un|kriegerische und unrein wohl.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
schreitend, wenn auch den
- [255] κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.
so|großen der|grünen tragend

Strophe 1

- [256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
ja viele unerwartete in dem langen weh,
- [259] ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὧ Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
da wer wohl jemals o
- [260] γυναῖκας, ὃς ἐβόσκομεν
die
- [261] κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
zu sichtbar Übel,
- [262] κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
nach freilich heilig
- [263] κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν
nach aber meine
- [264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
aber und
- [265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
die
- [266] ἀλλ' ὥς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὧ Φιλοῦργε,
aber so am|schnellsten zu o
- [267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
damit wohl, ihnen im gesetzt|habend die diese|hier,
- [268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
welche die diese und
- [269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
eine auf|geschichtet|habend eigen|händig
- [270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
alle, unter eines, zuerst aber die

Antistrophe 1

- [273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
nicht denn bei die meiner lebend
- [274] ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
da nicht|einmal der sie zuerst,
- [275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
un|versengt, aber
- [276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
dennoch lakonisch atmend
- [277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
übergeben|habend mir,
- [278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
klein habend sehr
- [279] πινῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος,
trinkend unge|schoren,
- [280] ἕξ ἐτῶν ἄλουτος.
sechs unge|badet.

Tetrameter

[281]	[Χορὸς Γερόντων]:	οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
		so ich den jenen grausam
[282]		ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
		auf siebzehn bei den schlafend seiend.
[283]		τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
		diesel hier aber die und allen feindlichen
[284]		ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσοῦτου;
		ich nicht also anwesend seiend so großen;
[285]		μή νυν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη.
		nicht nun noch in der

Strophe 2

[286]	[Χορὸς Γερόντων]:	ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
		aber selbst denn mir der
[287]		λοιπὸν ἐστι χωρίον
		übrig
[288]		τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
		das zu das steile, wo
[289]		χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
		und wie irgend
[290]		τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
		dieses hier ohne
[291]		ὥς ἐμοῦ γε τὼ ξύλῳ τὸν ὤμον ἐξιπώκατον·
		wie meiner doch die zwei die
[292]		ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
		aber dennoch zu gehen ist nötig,
[293]		καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
		und das zu blasen ist nötig,
[294]		μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
		nicht mich aus gelöscht geworden bei dem des
[295]		φῦ φῦ.
		pfui pfui.
[295a]		ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
		ioh ioh des

Antistrophe 2

[296]	[Χορὸς Γερόντων]:	ὥς δεινὸν ὦναξ Ἡράκλεις
		wie schlimm
[297]		προσπεσὸν μ' ἐκ τῆς χύτρας
		auf gefallen seiend mich aus der
[298]		ὥσπερ κύων λυττώσα τῷ φθαλμῷ δάκνει·
		gleichwie tollwütig seiend
[299]		κᾶστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
		doch Lemnisch das
[300]		τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
		dies mit jeder
[301]		οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὦδ' ὁδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
		nicht denn wohl jemals so mit Biss die meiner.
[302]		σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
		voran in
[303]		καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
		und der
[304]		ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ Λάχης ἀρήξομεν;
		oder wann ihr mehr als jetzt o
[305]		φῦ φῦ.
		pfui pfui.

[331]	στιγματίαις θ', ἀρπαλέως auch, gierig
[332]	ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς genommen habend seiend den meinen
[333]	δημότισιν καομέναις brennend seienden
[334]	φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ. tragend seiend

Antistrophe 3

[335] [Χορὸς Γυναικῶν]:	ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας denn
[336]	ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337]	φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας tragend seiend gleichwie Bad wärter werdend seiend
[338]	ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος, in als drei Talente schwer
[339]	δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν schrecklichst drohend seiend
[340]	ὥς πυρὶ χρή τὰς μυσάρας γυναῖκας ἀνθρακεύειν· dass die schmutzigen
[341]	ἃς ὧ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι, welche o möge nie einmal ich verbrannt seiende
[342]	ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένης Ἑλλάδα καὶ sondern und gerettet habend seiende und
[343]	πολίτας,
[344]	ἐφ' οἷσπερ ὧ χρυσολόφα auf welchen leben o Gold kammige
[345]	πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας. deine
[346]	καί σε καλῶ ξύμμαχον ὧ und dich Mit kämpferin o
[347]	Τριτογένει', εἴ τις ἐκείνας wenn irgendwer jene
[348]	ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
[349]	φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν. mit uns.

Tetrameter

[350] [Χορὸς Γυναικῶν]:	ἔασον ὧ. τουτὶ τί ἦν; ὧνδρες πόνω πόνηροι· o. dieses hier was o Männer schlecht·
[351]	οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες. nicht denn jemals wohl tüchtige doch noch fromme dieses hier
[352] [Χορὸς Γερόντων]:	τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει· dieses hier das uns unerwartet
[353]	ἔσμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ. dieser hier wieder
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]:	τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι; was uns; nicht etwa wohl viele
[355]	καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὀρᾷτ' οὐπω τὸ μυριοστόν. und in der Tat doch unser noch nicht das zehntausendste.
[356] [Χορὸς Γερόντων]:	ὧ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἑάσομεν τοσαυτί; o diese so viel;
[357]	οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς; nicht das schlagend seiend irgendwer ihnen;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]:	θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν nun die und wir zu Boden, damit wohl

- [359] ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
wenn die irgendwer nicht dieses|hier mich
- [360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δις ἢ τρίς
wenn bei schon die dieser irgendwer entweder zweimal oder dreimal
- [361] ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
gleichwie wohl nicht wohl
- [362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σταῖς ἐγὼ παρέξω,
und in|der|Tat siehe irgendwer· hingestellt|seiend ich
- [363] κοὺ μή ποτ' ἄλλῃ σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
und|nicht möge|nicht einmal eine|andere deiner der
- [364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσῃ, θενῶν σου ἔκκοκκίω τὸ γῆρας.
wenn nicht schlagend|seiend dein das
- [365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθὼν.
nur mit|dem heran|gekommen|seiend.
- [366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
was aber wenn mit|den was mich das Schreckliche;
- [367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω.
knabbernd|seiend deiner die und
- [368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
nicht klügerer
- [369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδέες ἐστὶν ὥς γυναῖκες.
nichts denn so schamlos wie
- [370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὧ Ῥοδίππῃ.
wir den o
- [371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὧ θεοῖς ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
was aber o feindlich du hierher tragend|seiend
- [372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὧ τύμβ' ἔχων; ὥς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
was denn du o habend|seiend; so|dass dich|selbst anzünden|werdend|seiend;
- [373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ich zwar damit auf|geschichtet|habend die deinen Freundinnen
- [374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
ich aber doch damit den deinen mit|diesem
- [375] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις;
du
- [375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
bald selbst
- [376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὥς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
nicht dich ob dieser wie mit|der
- [377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν γ' ἐγὼ παρέξω.
wenn habend|seiend, doch ich
- [378] [Χορὸς Γερόντων]: ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὧ σαπρά;
mir du o Morsche;
- [378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
und dies brautlich doch.
- [379] [Χορὸς Γερόντων]: ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσου;
ihrer des
- [379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
frei denn
- [380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.
dich ich des jetzt
- [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.
aber nicht|mehr
- [381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
ihrer die
- [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: σὸν ἔργον ὧχελῶε.
dein o|Schildkröte.
- [382] [Χορὸς Γερόντων]: οἴμοι τάλας.
wehe|mir Unglücklicher.
- [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μῶν θερμὸν ἦν;
etwa heiß

- [383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
 wo heiß; nicht was
- [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
 dich damit wohl
- [385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐτός εἰμ' ἤδη τρέμων.
 aber dürr schon zitternd.
- [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
 also|nicht wenn du dich|selbst.

Episode

- [387] [Πρόβουλος]: ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
 wohl der die
- [388] χῶ τυμπανισμὸς χοῖ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 und|der und|die häufigen
- [389] ὃ τ' Ἀδωνιασμός οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 das auch dieser der|auf den
- [390] οὗ 'γὼ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ;
 wovon ich einmal seiend in
- [391] ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
 aber der nicht zwar
- [392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
 nach die aber tanzend|seiend
- [393] αἰαῖ Ἄδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 weh der aber
- [394] ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
- [395] ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγου
 die aber leicht|getrunken|habende die auf des
- [396] κόπτεσθ' Ἄδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 der aber
- [397] ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιᾶρὸς Χολοζύγης.
 der feindlich und unrein
- [398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλαστ' ἄσματα.
 solche von ihnen zügellos
- [399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 was denn wohl wenn und die dieser
- [400] αἶ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπιδῶν
 die auch und|aus den
- [401] ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαίματίδῃα
 uns, so|dass
- [402] σείειν πάρεστιν ὥπερ ἐνεουρηκότας.
 gleichwie ein|ge|uriniert|habende.
- [403] [Πρόβουλος]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαιά γε.
 bei den den salzigen gerecht doch.
- [404] ὅταν γὰρ αὐτοὶ συμπονηρεῶμεθα
 wenn denn wir|selbst
- [405] ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 den und
- [406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευματα.
 solche von ihnen
- [407] οἷ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 die bei der solche·
- [408] ὧ χρυσοχόε τὸν ὁρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 ο den den|du
- [409] ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 tanzend|seiender meiner der
- [410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
 die aus des
- [411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
 mir zwar nun nach zu|segeln|nötig·

[412]	σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν du aber wenn jeder gegen
[413]	ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον. gekommen seiend jener die
[414]	ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει ein anderer aber irgendwer zu dieses
[415]	νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· und habend nicht kindlich·
[416]	ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς o mein der des
[417]	τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν das das
[418]	ἃθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας welches weich seiend· dies nun du des
[419]	ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ. gekommen seiend damit wohl weiter
[420]	τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα, solchen in solchen
[421]	ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως als doch seiend ich beschafft habend damit
[422]	κωπῆς ἔσσονται, τάργυριον νυνὶ δέον, jetzt nötig seiend,
[423]	ὕπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις. von den bei den
[424]	ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς, aber nichts die
[425]	ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω. damit wohl sie der ich
[426]	τί κέχνηας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις, was o Unglücklicher; wohin aber wieder du
[427]	οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν; nichts tuend sondern oder betrachtend;
[428]	οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας nicht unter gelegt habend die unter die
[429]	ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ von hier von dort aber ich
[430]	ξυνεκμοχλεύσω.
[430b] [Λυσιστράτη]:	μηδὲν ἐκμοχλεύετε· nichts
[431]	ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτῃ. τί δεῖ μοχλῶν; denn von selbst. was
[432]	οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν. nicht denn mehr als und
[433] [Πρόβουλος]:	ἄληθες ὦ μιὰρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης; wahr o Unreine du; wo der
[434]	ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χεῖρε δεῖ. sie und hinten die zwei
[435] [Λυσιστράτη]:	εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι wenn und also bei die die mir
[436]	ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὦν, κλαύσεται. äußerste öffentlich seiend,
[437] [Πρόβουλος]:	ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσῃν dieser; nicht die Mitte
[438]	καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνύσαντε δήσετον; und du mit diesem und vollbracht habend
[439] [Γυνὴ Α]:	εἴ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον wenn und also bei die dieser nur
[440]	τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. die getreten werdend.

- [441] [Πρόβουλος]: ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ ὅστις ἕτερος τοξότης;
siehe doch wo anderer
- [442] ταύτην προτέραν ξύνησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
diese früher weil und
- [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
wenn und|also bei die die äußerste
- [444] ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
dieser bald.
- [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
dieses|hier was wo dieser
- [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
irgendeinen eurer dieses ich des
- [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
wenn und|also bei die dieser
- [448] ἔκκοκκιῷ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
deiner die eng|klagenden
- [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
weh|mir Unglücklicher· der
- [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέ ποτ' ἔσθ' ἡττητέα
aber nicht niemals zu|besiegen
- [451] ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὧς Σκύθαι
uns· zum|Nahkampf ihnen o
- [452] ξυνταξάμενοι.
geordnet|habend.
- [452b] [Λυσιστράτη]: νῆ τὼ θεῶν γνώσεσθ' ἄρα
bei den|zwei also
- [453] ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
dass auch bei uns vier
- [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
kampffähiger innen aus|gerüstet|seienden.
- [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὧς Σκύθαι.
die ihrer o
- [456] [Λυσιστράτη]: ὧς ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
o Mit|kämpferinnen von|innen,
- [457] ὧς σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
o
- [458] ὧς σκοροδοπανδοκευτρίαρτοπώλιδες,
o
- [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παύσετ', οὐκ ἀράξετε;
nicht nicht nicht
- [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
nicht nicht
- [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
nicht
- [462] [Πρόβουλος]: οἷμ' ὥς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
weh wie schlecht mir das
- [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὧς; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
aber was denn ob auf einige
- [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
oder nicht
- [465] χολὴν ἐνεῖναι;
- [465b] [Πρόβουλος]: νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
bei den und sehr
- [466] πολλήν γ', ἐάν περ πλησίον κάπηλος ᾦ.
viel doch, wenn|nur nahe

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορὸς Γερόντων]: ὧ πολλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
o viel verzehrt|habend dieser der
- [468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
warum zu|diesen dich|selbst in den
- [469] οὐκ οἷσθα λουτρὸν οἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
nicht was|für diese|hier uns soeben
- [470] ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
in den und dieses|hier ohne
- [471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὧ μέλ' οὐ χρή προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
aber o nicht den Nachbarn planlos
- [472] τὴν χεῖρ'· ἐάν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷ ἀνάγκη.
die wenn aber dieses|hier
- [473] ἐπεὶ ᾔθελω ᾔγῳ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
seit ich besonnen wie
- [474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῦσα μηδὲ κάρφος,
leidend|machend nichts hier, bewegend auch|nicht
- [475] ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κἀρεθίζῃ.
wenn nicht irgendwer gleichwie mich

Strophe 1

- [476] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
o was denn diese den
- [477] οὐ' γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
nicht denn mehr erträglich dieses|hier doch, sondern zu|foltern|ist|nötig
- [478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
dieses|hier dir das mit mir
- [480] ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
was auch|immer wollend|seiend einst die
- [481] Κραναὴν κατέλαβον, ἐφ' ὃ τι τε
auf was auch|immer und
- [482] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
groß|felsige un|betretbare
- [483] ἱερὸν τέμενος.
heiliges

Katakeleusmos

- [484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερῶτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
aber und nicht und alle
- [485] ὥς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
dass schändlich ohne|Glocke das solche los|gelassen|habend.

Epirrhema

- [486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
und in|der|Tat von|ihnen dies|hier bei den zuerst
- [487] ὃ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
was irgend wollend|seiend die unser den
- [488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
damit euer und nicht wegen es.
- [489] [Πρόβουλος]: διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ;
wegen denn;
- [489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τᾶλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
und doch alle

[490]	ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, damit denn und die den im Amte seiend,
[491]	ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρώντων immer irgendeinen die aber nun dieses um des willen handelnden
[492]	ὃ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν. was irgend denn das dies nicht mehr nicht
[493] [Πρόβουλος]:	ἀλλὰ τί δράσεις; aber was
[493b] [Λυσιστράτη]:	τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό. dies hier mich wir es.
[494] [Πρόβουλος]:	ὕμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον; ihr
[494b] [Λυσιστράτη]:	τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις; was aber schlimm dies
[495]	οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν; nicht auch durchaus wir euch;
[496] [Πρόβουλος]:	ἀλλ' οὐ ταύτόν. aber nicht
[496b] [Λυσιστράτη]:	πῶς οὐ ταύτόν; wie nicht
[496c] [Πρόβουλος]:	πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου. kriegs zu führen nötig aus diesem.
[497] [Λυσιστράτη]:	ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. aber nichts zuerst
[497b] [Πρόβουλος]:	πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως; wie denn anders;
[498] [Λυσιστράτη]:	ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. wir euch
[498b] [Πρόβουλος]:	ὕμεῖς; ihr;
[498c] [Λυσιστράτη]:	ἡμεῖς μέντοι. wir freilich.
[498d] [Πρόβουλος]:	σχέτλιόν γε. schlimm doch.
[499] [Λυσιστράτη]:	ὥς σωθήσεται, καὶ μὴ βούλη. dass und wohl nicht
[499b] [Πρόβουλος]:	δεινὸν γε λέγεις. schlimm doch
[499c] [Λυσιστράτη]:	ἀγανακτεῖς.
[500]	ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. aber zu tun nötig dies dennoch.
[500b] [Πρόβουλος]:	νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε. bei die ungerecht doch.
[501] [Λυσιστράτη]:	σωστέον ᾧ τᾶν. zu retten nötig o
[501b] [Πρόβουλος]:	κεῖ μὴ δέομαι; und wenn nicht
[501c] [Λυσιστράτη]:	τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον. dieses um willen und viel mehr.
[502] [Πρόβουλος]:	ὕμιν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν; euch aber woher über des der und
[503] [Λυσιστράτη]:	ἡμεῖς φράσομεν. wir
[503b] [Πρόβουλος]:	λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης, doch schnell, damit nicht
[503c] [Λυσιστράτη]:	ἀκροῶ δὴ, doch,
[504]	καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. und die

- [504b] [Πρόβουλος]: ἄλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
aber nicht schwierig denn
- [505] ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.
unter der sie
- [505b] [Γυνὴ Α]: κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
also|denn viel mehr.
- [506] [Πρόβουλος]: τοῦτο μὲν ὧ γράϋ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.
dies doch o dir|selbst du aber mir
- [506b] [Λυσιστράτη]: ταῦτα ποιήσω.
dies
- [507] ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα †
wir den doch früheren † und die †
- [508] ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.
unter der|unsrigen der Männer ihr
- [509] οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καί τοῦκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
nicht denn uns. und|doch|nicht doch uns.
- [510] ἄλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὔσαι
aber gut euer, und oft drinnen wohl seiend
- [511] ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
wohl etwas schlecht euch beraten|habend große
- [512] εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
dann leidend|seiend innerlich euch wohl lachend|seiend,
- [513] τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
was über der in der
- [514] ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδ' ἐ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ' ὅς ἂν ἀνὴρ.
in dem heute euch; was|aber dir dies; sprach er der wohl
- [515] οὐ σιγήσει; κἀγὼ ἐσίγων.
nicht und|ich
- [515b] [Γυνὴ Β]: ἄλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐσίγων.
aber nicht wohl ich je
- [516] [Πρόβουλος]: κἂν ὤμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.
und|wohl doch, wenn nicht
- [516b] [Λυσιστράτη]: τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
denn|also ich|selbst drinnen
- [517] ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
ein|anderes irgend schlechteres wohl von|euch·
- [518] εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ' ὤνερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
dann wohl· wie dies so töricht;
- [519] ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
der aber mich sogleich schief|an|blickt|habend wohl wenn nicht den
- [520] ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
lange den aber
- [521] [Πρόβουλος]: ὀρθῶς γε λέγων νῇ Δί' ἐκεῖνος.
richtig doch sprechend bei jener.
- [521b] [Λυσιστράτη]: πῶς ὀρθῶς ὧ κακόδαιμον,
wie richtig o Unglücklicher,
- [522] εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
wenn nicht|einmal schlecht Beratenden euch
- [523] ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἠκούομεν ἤδη,
als ja aber euer in den offen schon,
- [524] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἕτερός τις·
ist|nicht der Gegend den nicht gewiss, ein anderer·
- [525] μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
nach diesem|hier uns sofort die gemeinsam
- [526] ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
den zusammen|gesammelt|seienden. wohin denn und
- [527] ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσῃτ' ἀντακροᾶσθαι
wenn also unser gute sprechend|seienden
- [528] κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
gleichwie und|wir, wohl euch.

[529] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε.
ihr uns; schlimm doch und|nicht erträglich mir|doch.

[529b] [Λυσιστράτη]: σιώπα.

[530] [Πρόβουλος]: σοί γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ ἄγῳ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση
dir doch o Verfluchter ich, und dieses|hier tragend|seiend

[531] περὶ τὴν κεφαλὴν; μή νυν ζῶην.
um den nicht jetzt

[531b] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
aber wenn dies|hier hinderlich dir,

[532] παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
von mir dieses|hier den genommen|habend

[533] ἔχε καὶ περιῖθου περὶ τὴν κεφαλὴν,
und um den

[534] κἄτα σιώπα
und|dann

[535] [Γυνὴ Γ]: καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.
und diesen den

[536] [Λυσιστράτη]: κἄτα ξαίνειν ξυζωσάμενος
und|dann gegürtet|habend

[537] κυάμους τρώγων·
essend|seiend·

[538] πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.
aber

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
o von den damit wohl

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
in dem und|wir etwas den Freundinnen

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
ich|doch denn wohl niemals wohl tanzend|seiend,

[542] τοῦδὲ τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόσ·
tauch|nicht die mein ermüdet·

[543] ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι
aber auf alles

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς
mit dieser|hier um|willen, denen

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις
aber kluges, aber stadt|lieb

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.
besonnen.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ τητῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
aber o tapfersten und brennnessel|freien,

[550] χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
und nicht noch denn jetzt

Antepirrhemata

- [551] [Λυσιστράτη]: ἄλλ' ἤνπερ ὃ τε γλυκύθυμος Ἔρωσ χή Κυπρογένει' Ἀφροδίτη
aber wenn wirklich der süß|herzige und|die Kypros|geborene
- [552] ἤμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
unser hinab|über den und die
- [553] καὶ τ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
und|dann erfreuliche den und
- [554] οἴμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.
einmal uns unter den
- [555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;
was getan|habend;
- [555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
wenn zuerst die|erste mit
- [556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.
einkaufend|seienden und rasend|seienden.
- [556b] [Γυνή Α]: νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
bei die Paphische
- [557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κὰν ταῖσι χύτραις κὰν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
jetzt doch denn nun und|in den und|in den gleich
- [558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.
durch die mit gleichwie
- [559] [Πρόβουλος]: νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.
bei denn die Tapferen.
- [559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
und in|der|Tat das doch lächerlich,
- [560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις καὶ τ' ὠνήται κορακίνους.
wenn haltend|seiend und irgendeiner und|dann raben|schwarze.
- [561] [Γυνή Β]: νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
den|Zeus ich Lang|haarigen sah|ich Pferd
- [562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
in den bronzenen Öl|fläschchen Greisin·
- [563] ἕτερος δ' αὖ Θοῶξ πέλτην σείων ἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
ein|anderer aber Schild und|Speer gleichwie Tereus,
- [564] ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
lieb|sich|belehren Feigen|händlerin und die schluckte|hinunter.
- [565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
wie also ihr fähige auf|gewühlte viele
- [566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι;
in den und
- [566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.
schlecht sehr.
- [566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.
wie;
- [567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
gleichwie wenn uns verwirrt, so genommen|habend|seiend,
- [568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,
hinunter|getragen|habend|seiend den das zwar hierher das aber dorthin,
- [569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἑάσῃ,
so auch den diesen wenn irgendwer
- [570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
hinüber|getragen|habend|seiend durch das zwar hierher das aber dorthin.
- [571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
aus ja und und schlimme
- [572] παύσειν οἷσθ' ὧ ἀνόητοι;
o Törichte;
- [572b] [Λυσιστράτη]: κὰν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνὶ νουῷ,
und|wohl euch doch wenn irgend
- [573] ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
aus den den unsrigen wohl alles.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δῆ; φέρ' ἴδω.
wie nun;

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ
zuerst doch so|wie im

[575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπῶτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
aus|gewaschen|habend den aus der auf

[576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
die Schlechten und die

[577] καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
und die doch sich|zusammenstellend|seienden diese und die filzend sich|selbst

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
bei den und die

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὖνοϊαν, ἅπαντας
dann in gemeinsame alle

[580] καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
zusammen|mischend die und und|wenn irgend oder Freund euch,

[581] κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·
und|wenn irgend dem und diese

[582] καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
und bei die doch wie|viele der dieser

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
dass dies uns so|wie die

[584] χωρὶς ἕκαστον· κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
getrennt jedes· und|dann von diesen allen das genommen|habend

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κᾶπειτα ποιῆσαι
hierher und in eins, und|dann

[586] τολύπην μεγάλην κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
großen und|dann aus dieser dem

[587] [Πρόβουλος]: οὐκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολουπεύειν,
doch|nicht schlimm dies diese und

[588] αἷς οὐδὲ μετῇν πάνυ τοῦ πολέμου;
denen nicht|einmal sehr des

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὧ παγκατάρατε
und doch o all|verfluchter

[589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρῶτιστον μὲν γε τεκοῦσαι
mehr oder doch doppelt ihn zuerst doch doch geboren|habend

[590] κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.
und|ausgesandt|habend

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακίης.
nicht

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἥνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
dann wann und der

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἔατε,
wegen der und zwar

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιώμαι.
um der aber in den alt|werdend|seienden

[594] [Πρόβουλος]: οὐκουν χᾶνδρες γηράσκουσιν;
nicht|also

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.
bei aber nicht gleiches.

[595] ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἂν ἦ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
der zwar ankommend|seiend denn, und|wenn grau, schnell

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
der aber klein die und|wenn dieses nicht

[597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττευομένη δὲ κάθηται.
niemand diese, vermutend|seiend aber

antipnigos

- [598] [Πρόβουλος]:

ἀλλ’ ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς—
aber wer noch fähig—
- [599] [Λυσιστράτη]:

σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
du aber nun was gelernt|habend stirbst|du
- [600]

τῇωρίον ἐστί· † σορὸν ὠνήσει·
†
- [601]

μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
ich und nun
- [602]

λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
dieses|hier und
- [603] [Γυνὴ Ξ]:

καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ’ ἐμοῦ.
und diese|hier von mir.
- [604] [Γυνὴ Α]:

καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
und diesen|hier den
- [605] [Λυσιστράτη]:

τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει ’ς τὴν ναῦν·
wozu was in das
- [606]

ὁ Χάρων σε καλεῖ,
der dich
- [607]

σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
du aber

Episode

- [608] [Πρόβουλος]:

εἴτ’ οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ’ ἐμέ;
dann nicht dies schlimme für|mich;
- [609]

νὴ τὸν Δί’ ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
bei den aber den geradeheraus
- [610]

ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὥς ἔχω.
mich|selbst gehend wie
- [611] [Λυσιστράτη]:

μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθέμεσθά σε;
etwa dass nicht dich;
- [612]

ἀλλ’ ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὶ πάνυ
aber auf dritte doch dir früh sehr
- [613]

ἦξει παρ’ ἡμῶν τὰ τρίτ’ ἐπεσκευασμένα.
von uns die dritten her|gerichtet.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]:

οὐκέτ’ ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ’ ἐλεύθερος,
nicht|mehr wer frei,
- [615]

ἀλλ’ ἐπαποδύμεθ’ ἄνδρες τουτῶι τῷ πράγματι.
sondern diesem|hier der
- [616]

ἦδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
schon denn dieses mehrerer und größerer

Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]:

πραγμάτων μοι δοκεῖ,
mir
- [618]

καὶ μάλιστ’ ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος·
und am|meisten der
- [620]

καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
und sehr nicht der einige
- [621]

δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
hierher zusammen|gekommen|seiend zu

[622]	τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ die feindlichen
[623]	καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν, die unser den und
[625]	ἔνθεν ἔζων ἐγώ. davon ich.

Trochäen

[626] [Χορὸς Γερόντων]:	δαινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν, schlimm denn ja diese hier doch schon die
[627]	καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὖσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι, und seiend ehern über,
[628]	καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, und mit uns lakonischen,
[629]	οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι. denen treu nichts wenn nicht doch ge gähnt habenden.
[630]	ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι. aber dieses uns zu
[631]	ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύουσός, ἐπεὶ φυλάξομαι aber meiner zwar nicht da
[632]	καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί, und das das übrige in
[633]	ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι, und in den der Reihe nach
[634]	ᾧδὲ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταύτῳσ' γάρ μοι γίγνεται so hier und bei ihn· tert ja mir
[635]	τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῇσδε γραδὸς τὴν γνάθον. der feindlichen dieser hier die

Antistrophe 1

[636] [Χορὸς Γυναικῶν]:	οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἣ τεκοῦσα γινώσεται. nicht also eintretend dich heim die geboren habende
[637]	ἀλλὰ θώμεσθ' ᾧ φίλαι γράες ταδί πρῶτον χαμαί. aber o liebe dieses hier zuerst zu Boden.
[638]	ἡμεῖς γὰρ ᾧ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν wir denn o alle
[639]	τῇ πόλει χρησίμων· der der Nützlichen·
[640]	εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. zu Recht, weil schwelgend seiend prächtig mich.
[641]	ἐπτα μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθύς ἡρρηφόρου· sieben zwar geworden seiend sofort
[642]	εἴτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις οὔσα τάρχηγέτι· dann zehnjährig seiend
[645]	κᾶτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις· und dann habend das Safran gewand bei den Brauronischen·
[646]	κάκانهφόρου ποτ' οὔσα παῖς καλὴ 'χουσ' einst seiend schön habend seiend
[647]	ἰσχάδων ὄρμαθόν·

Trochäen

[648] [Χορὸς Γυναικῶν]:	ἄρα προὔφειλῳ τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι; etwa etwas Gutes der
[649]	εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι, wenn aber ich dieses nicht mich,
[650]	ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων. wenn Besseres doch der gegenwärtigen

[651]	τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω, denn mir und denn
[652]	τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ den aber unglücklichen nicht euch, da
[653]	τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπῶον ἐκ τῶν Μηδικῶν den den so genannt großväterlichen aus der der Meder
[654]	εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς, dann verzehrt habend seiend nicht die
[655]	ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν. sondern unter euch zudem
[656]	ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με, etwa knurrbar euch; wenn aber was mich,
[657]	τῷδ' ἄψήκτω πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον. diesem hier doch ungekämmt dem die

Strophe 2

[658] [Χορὸς Γερόντων]:	ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ dieses nun nicht die
[660]	πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον. viel; mir die mehr.
[661]	ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνὴρ. aber zu wehren die wer auch immer doch
[662]	ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδύωμεθ', ὥς τὸν ἄνδρα δεῖ aber die wie den
[663]	ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὖν ἐντεθριῶσθαι πρέπει. sofort, aber nun
[665]	ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λεῖψύδριον ἦλθομεν ὅτ' ἤμεν ἔτι, aber weißfüßige, die ja auf als noch,
[666]	νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι jetzt jetzt wieder
[670]	πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε. ganz den das dieses hier.

Trochäen

[672] [Χορὸς Γερόντων]:	εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἄν σμικρὰν λαβήν, wenn denn irgendwer von uns diesen hier und wohl kleinen
[673]	οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας, nichts diese schlüpfrige
[674]	ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι aber auch noch
[675]	ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπε, Ἄρτεμισία. und gegen uns gleichwie,
[676]	ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας. wenn aber auf Reiter wesen die
[677]	ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή, am reit kundigsten denn und aufsitzend
[678]	κούκ ἂν ἀπολίσθαι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει, und nicht wohl des Rennenden· die aber
[679]	ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν. welche auf kämpfend seiend den
[680]	ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον aber dieser aller in durch bohrtes
[681]	ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα. genommen habend diesen hier den

Antistrophe 2

- [683]

[Χορὸς Γυναικῶν]:

εἰ νῆ τὼ θεῷ με ζωπυρήσεις,

wenn bei den|zwei mich
- [684]

λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὤν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω

die meiner|selbst ich ja, und
- [685]

τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

heute die dich ich kämmend|seiend.
- [686]

ἀλλὰ χήμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,

aber und|wir o schneller
- [687]

ὥς ἂν ὀζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠργισμένων.

damit wohl sofort zornig|seienden.
- [688]

νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ

nun zu mir irgendwer, damit nicht jemals und|auch|nicht
- [690]

κυάμους μέλανας.

schwarze.
- [691]

ὥς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,

denn wenn auch nur schlecht denn,
- [695]

αἰετὸν τίκοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι.

gebärend|seiend dich

Trochäen

- [696]

[Χορὸς Γυναικῶν]:

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ

nicht denn um|euch wohl, wenn mir
- [697]

ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἰσμηνία.

die und|auch thebanisch liebe edel
- [698]

οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίση,

nicht denn und|nicht wenn sieben|mal du
- [699]

ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.

wer|auch|immer o Unglücklicher allen und den
- [700]

ὥστε κάχθες θήκάτη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ

sodass und|gestern machend|seiend ich
- [701]

τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,

den die aus den
- [702]

παῖδα χρηστήν κάγαπητήν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·

tüchtige und|geliebte aus
- [703]

οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.

sie aber nicht wegen der deinen
- [704]

κούχ'ι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν

und|nicht nicht der dieser, bevor wohl
- [705]

τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίση φέρων.

des euch genommen|habend irgendeiner tragend|seiend.

Episode

- [706]

[Χορὸς Γυναικῶν]:

ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,

dieses und
- [707]

τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

warum mir finster
- [708]

[Λυσιστράτη]:

κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν

schlimmer und weibliche
- [709]

ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

mich mut|los und aufwärts abwärts.
- [710]

[Χορὸς Γυναικῶν]:

τί φής; τί φής;

was was
- [711]

[Λυσιστράτη]:

ἀληθῆ, ἀληθῆ.

Wahres, Wahres.
- [712]

[Χορὸς Γυναικῶν]:

τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

was aber schlimm; den deiner|selbst Freundinnen.

[713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.
aber schändlich und schwer.
[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψης ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
nicht nun mich was irgend Übles.
[715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἧ βράχιστον τοῦ λόγου.
wobei kürzest des

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἰὼ Ζεῦ.
weh

[717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
warum dies aber nun so

[718] ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
ich zwar nun sie nicht|mehr
[719] οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.
wie doch von den denn.

[720] τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
die zwar doch erste sich|unterhaltend die

[721] κατέλαβον ἧ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,
wo des

[722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατελυσπωμένην,
die aber aus wiederum hinab|gelassen|seiend,

[723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθου τμίαντ
die aber eigen|mächtig|über|laufend, die aber auf teinet

[724] ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω
schon vor|habend hinab

[725] ἐς Ὅρειλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
in gestern der

[726] πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
alle und|auch sodass heim

[727] ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
schon wenigstens irgendwer von|ihnen

[728] αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;
diese|hier du wohin

[728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
heimwärts

[729] οἴκοι γάρ ἐστιν ἑριά μοι Μιλήσια
zu|Hause denn mir milesische

[730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.
von den deinen zer|geschnitten|werdend.

[730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;
welcher deiner;

[731] οὐκ εἴ πάλιν;
nicht wieder;

[731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῷ θεῷ
aber schnell bei den|zwei

[732] ὅσον διαπετάσας ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
so|viel aus|breitend auf des nur.

[733] [Λυσιστράτη]: μὴ διαπετάννου, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῇ.
nicht auch|nicht nirgendwo.

[734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐῷ 'πολέσθαι τᾶρι';
aber

[734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέη.
wenn dessen

[735] [Γυνὴ Β]: τάλαινα ἐγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,
Unglückliche ich, Unglückliche Amorgis,

[736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.
die un|geschoren zurück|gelassen|habe|ich.

[736b] [Λυσιστράτη]: αὐθιτέρα
diese|andere

[737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
zu die die un|geschorene

- [738] χώραι πάλιν δεῦρ'.
wieder hierher.
- [738b] [Γυνή Β]: ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
aber bei Phosphoros
- [739] ἐγὼ γ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.
ich|selbst ab|gehäutet|habend sofort hinauf|gehe|ich.
- [740] [Λυσιστράτη]: μὴ μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,
nicht wenn denn dies du,
- [741] ἐτέρα γυνὴ ταύτῳ ποιεῖν βουλήσεται.
andere
- [742] [Γυνή Γ]: ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
o Herrin der
- [743] ἕως ἄν εἰς ὄσιον μόλῳ 'γὼ χωρίον.
bis wohl in heiligen ich
- [744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;
was dies
- [744b] [Γυνή Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.
sofort sehr
- [745] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές.
aber nicht du doch gestern.
- [745b] [Γυνή Γ]: ἀλλὰ τήμερον.
aber heute.
- [746] ἀλλ' οἴκαδ' ἐμ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη
aber heim mich zu die o
- [747] ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.
so am|schnellsten.
- [747b] [Λυσιστράτη]: τίνα λόγον λέγεις;
welchen
- [748] τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;
was dies das harte;
- [748b] [Γυνή Γ]: ἄρρεν παιδίον.
männlich
- [749] [Λυσιστράτη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
bei die nicht du doch, sondern oder
- [750] ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
irgend|etwas hohl· aber ich.
- [751] ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
o lächerliche haltend|seiend die heilige
- [752] κυεῖν ἔφασκες;
- [752b] [Γυνή Γ]: καὶ κυῶ γε νῆ Δία.
und doch bei
- [753] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταύτην εἶχες;
was denn diese
- [753b] [Γυνή Γ]: ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
damit mich wenn
- [754] ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
die noch in in die
- [755] ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
ein|gegangen|seiend diese, gleichwie die
- [756] [Λυσιστράτη]: τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
was offenkundig die
- [757] οὐ τὰ μφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
nicht der hier
- [758] [Γυνή Γ]: ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γὼ γ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
aber nicht ich|selbst auch|nicht in
- [759] ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
seit dem den den Haus|wächter einst.
- [760] [Γυνή Δ]: ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
ich aber von den Eulen doch Unglückliche

[761]	ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί. den kak rufend seienden immer.
[762] [Λυσιστράτη]:	ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων. o Seltsame der
[763]	ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει vielleicht die uns aber nicht
[764]	ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὔ οἶδ' ὅτι jene; schwere doch gut dass
[765]	ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθαί, aber o Gute,
[766]	καὶ προσταλαίπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον, und noch wenig
[767]	ὥς χρησμός ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν da uns wenn
[768]	μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὗτοσί. nicht aber das dieses hier.
[769] [Γυνή Α]:	λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ihn uns was er
[769b] [Λυσιστράτη]:	σιγᾶτε δή. doch.
[770]	ἀλλ' ὁπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον, aber sobald in einen
[771]	τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων, die fliehend seiend, auch
[772]	παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει der Übel die aber oberen unteren
[773]	Ζεὺς ὑψιβρεμέτης— hoch donnernd—
[773b] [Γυνή Β]:	ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς; oben wir;
[774] [Λυσιστράτη]:	ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν wenn aber und
[775]	ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει aus heiligen nicht mehr
[776]	ὄρνεον οὐδ' ὅτιοῦν καταπυγυνέστερον εἶναι. auch nicht irgend etwas scham loser
[777] [Γυνή Α]:	σαφές γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'. klar doch das bei
[777b] [Λυσιστράτη]:	ὦ πάντες θεοί, o alle
[778]	μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι, nicht nun leidend seiend,
[779]	ἀλλ' εἰσίσωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ aber und denn schändlich dies hier
[780]	ὦ φίλταται, τὸν χρησμόν εἰ προδώσωμεν. o liebste, den wenn

Lyrische Szene

Strophe 1

[781] [Χορὸς Γερόντων]:	μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὅμιν, ὃν ποτ' ἤκουσ' irgendeinen euch, den einst
[782]	αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν. selbst noch seiend.
[785]	οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, so irgendeiner,
[786]	ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, welcher fliehend seiend in

[787]	κάν τοῖς ὄρεσιν ὥκει· und in den
[788]	κᾶτ' ἐλαγοθήρει und noch
[790]	πλεξάμενος ἄρκυς, geflochten habend
[791]	καὶ κύνα τιν' εἶχεν, und irgendeinen
[792]	κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους. und nicht mehr wieder heimwärts wegen
[793]	οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη so die
[795]	ἔκ' εἷνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἥττον und jener, wir auch nichts weniger
[796]	τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες. des die Besonnenen.
[797] [Γέρων]:	βούλομαί σε γραῦ κύσαι— dich
[798] [Γυνή]:	κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει. doch nicht
[799] [Γέρων]:	κάνατεῖνας λακτίσαι. und erhoben habend
[800] [Γυνή]:	τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς. die viel
[801] [Χορὸς Γερόντων]:	καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν und denn
[802]	τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός rau hierauf schwarz hinterig
[803]	τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν, und den Feinden allen,
[804]	ὥς δὲ καὶ Φορμίων. wie aber auch

Antistrophe 2

[805] [Χορὸς Γυναικῶν]:	κάγῳ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι und ich irgendeine euch
[806]	τῷ Μελανίωνι. dem
[807]	Τίμων ἦν αἰδρυτός τις ἀβάτοισιν heiligtums los irgendeiner unbetretbaren
[810]	ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος, in das umstellt seiend,
[811]	Ἑρινύων ἀπορρώξ.
[812]	οὗτος οὖν ὁ Τίμων dieser nun der
[813] [Χορὸς Γυναικῶν:]	[[Zeile Lost]]
[814]	ᾧχεθ' ὑπὸ μίσους wegen
[815]	πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. vieles verflucht habend schlechten.
[816]	οὕτω ἑκείνος ὑμῶν ἀντεμίσει so jener eurer
[817]	τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεί, die schlechten immer,
[820]	ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φίλτατος. den aber liebster.
[821] [Γυνή]:	τὴν γνάθον βούλει θένω; die

[822] [Γέρων]: μηδαμῶς· †ἔδεισά γε. †
keineswegs· doch. †

[823] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
aber dem

[824] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
den

[825] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ’ ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
aber dennoch wohl nicht

[826] καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ’ αὐτὸν
obwohl seiend seiend ihn

[827] κομήτην, ἀλλ’ ἀπεψιλωμένον
aber ab|rasiert|seiend

[828] τῷ λύχνῳ.
der

Lyrische Szene

[829] [Λυσιστράτη]: ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες ἵτε δεῦρ’ ὥς ἐμὲ
ioh ioh hierher zu mich

[830] ταχέως.
schnell.

[830b] [Γυνή]: τί δ’ ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἢ βοή;
was aber mir wer die

[831] [Λυσιστράτη]: ἄνδρ’ ἄνδρ’ ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
heran|kommend|seiend ver|stört|seiend,

[832] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίῳις εἰλημμένον.
den der ergriffen|seiend.

[833] ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
o Herrin und und

[834] μεδέουσ’, ἴθ’ ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχι τὴν ὁδόν.
herrschend|seiend, gerade welchen|leben den

[835] [Γυνή]: ποῦ δ’ ἐστὶν ὅστις ἐστί;
wo aber wer|auch|immer

[835b] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
bei das der

[836] [Γυνή]: ὦ νῆ Δί’ ἔστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;
oh bei ja. wer denn;

[837] [Λυσιστράτη]: ὁρᾶτε· γινώσκει τις ὑμῶν;
jemand von|euch;

[837b] [Μυρρίνη]: νῆ Δία
bei

[838] ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ich|selbst·

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν
dein schon diesen und

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
und und nicht

[841] καὶ πάνθ’ ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
und alles außer deren die

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ’ ἐγώ.
gewiss dies ich.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ
und in|der|Tat ich

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ’ ἐνθαδί,
dir dabei|bleibend|seiend hier,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ’ ἀπέλθετε.
und diesen. aber

[845] [Κινησίας]: οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ’ ἔχει
wehe|mir Unglücklicher, welch der mich

- [846] χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
und|der gleichwie auf gedreht|werdend.
- [847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς;
wer dieser der stehend;
- [847b] [Κινησιὰς]: ἐγώ.
ich.
- [848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;
- [848b] [Κινησιὰς]: ἀνὴρ δῆτ'·
ja.
- [848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
nicht ja aus|dem|Weg;
- [849] [Κινησιὰς]: σὺ δ' εἰ τίς ἡκβάλλουσά μ';
du aber wer hinaus|werfend mich;
- [849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκοπός.
- [850] [Κινησιὰς]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
bei den nun mir
- [851] [Λυσιστράτη]: ἰδοὺ καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
sieh|da ich dir; du aber wer
- [852] [Κινησιὰς]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησιὰς.
jener,
- [853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομ
o liebster· nicht denn ruhmlos
- [854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν οὐδ' ἀνώνυμον.
das deine bei uns und|nicht namenlos.
- [855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
immer denn die dich durch
- [856] κἂν ὦδ' ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησιὰ
und|wohl oder
- [857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.
dieses|hier
- [857b] [Κινησιὰς]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
weh bei den
- [858] [Λυσιστράτη]: νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
bei die und|wohl über doch
- [859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνή
irgendeine, sofort die deine
- [860] ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησιάν.
dass gegenüber
- [861] [Κινησιὰς]: ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν.
nun sie.
- [861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;
was nun; was mir;
- [862] [Κινησιὰς]: ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἦν βούλῃ γε σύ·
ich|selbst dir bei den wenn doch du·
- [863] ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
aber dieses· welches also dir.
- [864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.
nun hinab|gegangen|seiend dir.
- [864b] [Κινησιὰς]: ταχύ νυν πάνυ.
schnell nun sehr.
- [865] ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
da keine doch dem
- [866] ἐξ οὗπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
aus seit|dem|welchem diese aus des
- [867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
aber doch hinein|gehend|seiend, verlassen aber
- [868] εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
mir alles, den aber
- [869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
keinen essend|seiend· denn.

- [870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ ἔγω τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ich diesen· aber nicht
- [871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
von mir du aber mich diesem nicht
- [872] [Κινησιὰς]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾷς;
o süßestes was dies
- [873] κατὰβηθι δεῦρο.
hierher.
- [873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
bei ich doch selbst nicht.
- [874] [Κινησιὰς]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;
meiner rufend|seienden nicht
- [875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
nicht denn bedürftig|seiend nichts mich.
- [876] [Κινησιὰς]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὔν.
ich nicht bedürftig|seiend; zer|riebe[n]|seiend doch nun.
- [877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.
- [877b] [Κινησιὰς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
nicht ja, sondern dem wenigstens
- [878] ὑπάκουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμία;
dieser nicht die
- [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- [880] [Κινησιὰς]: αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
diese|hier was und|nicht das
- [881] ἄλουτον ὄν κάθηλον ἕκτην ἡμέραν;
unge|badet seiend und|un|gesäugt sechsten
- [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
ich|selbst ja· aber nachlässig ihm
- [883] ἔστιν.
- [883b] [Κινησιὰς]: κατὰβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
o Seltsame dem
- [884] [Μυρρίνη]: οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
welch das hinab|zu|gehen|nötig. was denn
- [885] [Κινησιὰς]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
mir denn diese auch jünger
- [886] πολλῶ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν·
viel und|glänzender
- [887] χαῖ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
und|wohl gegen mich und
- [888] ταῦτ' αὐτὰ δὴ ὅθ' ἅ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
dies selbst eben was und|mich dem
- [889] [Μυρρίνη]: ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
o süßestes du des|schlechten
- [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
dich süßestes der
- [891] [Κινησιὰς]: τί ὦ πονήρα ταῦτα ποιεῖς χᾶτέραις
warum o schlimme dies und|anderen
- [892] πείθει γυναιξί, κάμ' ἐτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
und|mich auch
- [893] αὐτὴ τε λυπεῖ;
du|selbst auch
- [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χειρὰ μοι.
nicht die mir.
- [894] [Κινησιὰς]: τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
die aber drinnen seienden die|meinen und deinen
- [895] χειρὸν διατίθης.
schlechter
- [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
wenig ihrer mir

- [896] [Κινησιάζ]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
wenig dir der getragen|seienden
- [897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
von den
- [897b] [Μυρρίνη]: ἔμοιγε νῆ Δία.
mir|doch bei
- [898] [Κινησιάζ]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργιάστὰ σοι
die aber der heiligen unvollzogen dir
- [899] χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
so|viel nicht wieder;
- [900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῇτέ γε
bei nicht ich|selbst, wenn nicht doch
- [901] καὶ τοῦ πολέμου παύσηθε.
auch des
- [901b] [Κινησιάζ]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
also|denn, wenn
- [902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
auch dieses|hier.
- [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
also|denn, wenn
- [903] κᾶγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
und|ich|doch dorthin· jetzt aber
- [904] [Κινησιάζ]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
du aber doch mit mir durch
- [905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ.
nicht freilich· und|doch dich nicht doch dass nicht
- [906] [Κινησιάζ]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ Μύρριον;
warum also nicht o
- [907] [Μυρρίνη]: ὦ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
o Lächerlicher gegenüber des
- [908] [Κινησιάζ]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὦ Μανῆ φέρε.
bei aber dieses|hier doch heimwärts o
- [909] ἴδου τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών,
sieh|da das zwar dir und nun aus|dem|Weg,
- [910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
du aber nicht
- [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
wo denn wohl irgendwer auch o|Unglückliche
- [911] δράσειε τοῦθ';
dieses|hier;
- [911b] [Κινησιάζ]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανδὸς καλόν.
wo; das des schöne.
- [912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἄγνη δῆτ' ἄν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
und wie noch rein in|der|Tat wohl in
- [913] [Κινησιάζ]: κάλλιστα δῆπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
am|besten wohl gewaschen|habend|seiend der
- [914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασσα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
danach geschworen|habend|seiend in|der|Tat o|Unglückliche;
- [915] [Κινησιάζ]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσης.
auf mich nichts
- [916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
nun uns|zweien.
- [916b] [Κινησιάζ]: μηδαμῶς.
keineswegs.
- [917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.
zu|Boden uns|zweien.
- [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ
bei den nicht dich ich
- [918] καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
obwohl solchen seiend zu|Boden.

- [919] [Κινησιάς]: ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν καλῶς.
die ja mich, klar gut.
- [920] [Μυρρίνη]: ἰδοὺ κατὰκεισ' ἀνύσας τι, κἀγὼ 'κδύομαι.
sieh|da vollendet|habend etwas, und|ich
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
und|doch, das Gewisse, heraus|zu|tragen.
- [922] [Κινησιάς]: ποῖα ψίαθος; μὴ μοί γε.
welche nicht mir doch.
- [922b] [Μυρρίνη]: νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
bei die
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
schändlich denn auf doch.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
mir nun
- [924] [Μυρρίνη]: ἰδοῦ.
siehe.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἦκέ νυν ταχέως πάνυ.
papaiax· nun schnell sehr.
- [925] [Μυρρίνη]: ἰδοὺ ψίαθος· κατὰκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
sieh|da und nun
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
und|doch, das Gewisse, nicht
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
aber auch|nicht ich|selbst|doch.
- [927b] [Μυρρίνη]: νῆ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
bei aber ich.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
sondern etwa der dieser
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἤδη πάντ' ἔχω.
schon alles
- [930] [Μυρρίνη]: ἅπαντα δῆτα.
alles in|der|Tat.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.
hierher nun o
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
das schon nun·
- [932] μή μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
nicht mich die um der
- [933] [Κινησιάς]: νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
bei also.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
nicht
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
bei auch|nicht doch, sondern
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
gewiss dieses· schnell denn
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
mich durch die
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
dich|selbst.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
aber dieses doch.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μύρσω σε;
dich;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
bei den nicht mich doch.
- [939] [Μυρρίνη]: νῆ τὴν Ἀφροδίτην ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μή.
bei die wenn auch doch wenn auch nicht.

- [940] [Κινησιάς]: εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
möge|doch das o
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα καλείφου λαβών.
nun die genommen|habend.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
nicht angenehm das bei den dieses|hier|eben,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ ὄζον γάμων.
wenn nicht einreibend doch und|nicht riechend
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἥνεγκον μύρον.
o|Unglückliche ich das rhodische
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔα αὐτ' ὦ δαιμονία.
gut· es o Seltsame.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
haltend|seiend.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
am|schlimmsten der erste gekocht|habend
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
diesen|hier den
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
aber anderen
- [948] ἀλλ' ὥζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
aber kläglich und nicht mir
- [949] μηδέν.
nichts.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἄρτεμιν.
dieses bei die
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
zumindest. aber damit o liebster
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλευέσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
mich die
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδεύρασ' οἴχεται.
die und übrigen alle und|ab|gehäutet|habend

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
weh was wen
- [955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεῖς;
der schönsten aller betrogen|worden|seiend;
- [956] πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
wie diese|hier
- [957] ποῦ Κυναλώπηξ;
wo
- [958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
mir die
- [959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
in schlimmem ja o Unglücklicher Übel
- [960] τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς.
getäuscht|worden|seiend.
- [961] κᾶγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
und|ich|doch dich wehe.
- [962] ποῖος γὰρ ἂν ἦ νέφρος ἀντίσχοι,
welcher denn wohl oder
- [963] ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
welche welche doch
- [964] ποῖα δ' ὁσφῦς, ποῖος δ' ὄρρος
welche doch welcher doch

[965]	κατατεινόμενος aus gerecht seiend
[966]	καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους; und nicht bei wohnend die
[967] [Κινησιάς]:	ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν. o der schrecklichen
[968] [Χορὸς Γερόντων]:	ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ' dieses hier jedoch jetzt dich
[969]	ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμουσαρά. die ganz grässliche und ganz schmutzige.
[970] [Κινησιάς]:	μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά. bei aber lieb und ganz süß.
[971] [Χορὸς Γερόντων]:	ποία γλυκερά; μιὰρὰ μιὰρά. welche süß; schmutzig schmutzig.
[972] [Κινησιάς]:	μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ· schmutzig ja o o
[973]	εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς möge doch sie so wie die
[974]	μεγάλῳ τυφῶ καὶ πρηστῆρι mit großem und
[975]	ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας zusammen gedreht habend und zusammen gerollt habend
[976]	οἶχοιο φέρων, εἴτα μεθείης, tragend, dann
[977]	ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν, die aber wieder wiederum in die
[978]	κᾷτ' ἐξαίφνης und dann plötzlich
[979]	περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη. um den

Iamben

[980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]:	πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστὶν ἅ γερωχία wo der die
[981]	ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μουσίξαι νέον. oder die etwas neu.
[982] [Κινησιάς]:	σὺ δ' εἴ ποτερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος; du aber ob oder
[983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]:	κᾶρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῶ ich o ja den zwei
[984]	ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγαῶν. von über der
[985] [Κινησιάς]:	κᾷπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἤκεις ἔχων; und dann ja unter habend;
[986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]:	οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγὼν γα. nicht den nicht ich doch.
[986b] [Κινησιάς]:	ποῖ μεταστρέφει; wohin
[987]	τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾶς was denn den oder
[988]	ὕπὸ τῆς ὁδοῦ; wegen der
[988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]:	παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα schon lange doch ja den
[989]	ὦνθρωπος.
[989b] [Κινησιάς]:	ἀλλ' ἔστukas ὦ μιάρῳτατε. aber o Schändlichster.
[990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]:	οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγὼν γα· μηδ' αὖ πλαδδίη. nicht den nicht ich doch· noch wieder

- [991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστὶ σοι τοδί;
was aber dir dies|hier;
- [991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
lakonisch.
- [992] [Κινησιάς]: εἶπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
wenn|doch ja und|diese lakonisch.
- [993] ἀλλ' ὥς πρὸς εἰδότη' ἐμὲ σὺ τάληθ' ἔλεγε.
aber wie zu Wissenden mich du
- [994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰν Λακεδαίμονι;
wie die euch die|in
- [995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὁρσὰ Λακεδαίμων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
auf|gerichtet ganz und die
- [996] ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάναν δὲ δεῖ.
alle aber
- [997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
von des aber dieses das euch
- [998] ἀπὸ Πανός;
von
- [998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐκ, ἀλλ' ἄρχεν οἷῳ Λαμπιτῷ,
nicht, sondern
- [999] ἔπειτα τᾷλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα
danach die nach zusammen
- [1000] γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
wo|leben aus einer
- [1001] ἀπήλααν τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
die von den
- [1002] [Κινησιάς]: πῶς οὖν ἔχετε;
wie also
- [1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
wohl denn die
- [1003] ἄπερ λυχοφορίοντες ἐπικεκύφameς.
wo|leben lampen|tragend
- [1004] ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν
die denn auch|nicht der
- [1005] ἔωντι, πρίν γ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ
bevor doch alle aus eines
- [1006] σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
- [1007] [Κινησιάς]: τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
dieses das überall
- [1008] ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
von den soeben jetzt
- [1009] ἀλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
aber so schnell über
- [1010] αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
vollmachtliche hier.
- [1011] ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
ich aber andere von|hier dem
- [1012] πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
den gezeigt|habend dieses|hier.
- [1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὶ λέγεις.
am|besten denn allseits

Chor

Trochäen

- [1014] [Χορὸς Γερόντων]: οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
nichts unbezwingbarer,
- [1015] οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
auch|nicht auch|nicht so frech keine

- [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεῖς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
dies doch du verstehend dann mich,
- [1017] ἐξὸν ὧ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλῃν;
möglich o Schlimmer dir fest mich Freundin;
- [1018] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς ἐγὼ μισῶν γυναικῆς οὐδέποτε παύσομαι.
wie ich hassend niemals
- [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι
aber wenn du· jetzt aber nun nicht dich
- [1020] γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
nackt seiend so. ja wie lächerlich
- [1021] ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιούσ' ἐγώ.
aber das dich heran|kommend|seiend ich.
- [1022] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
dies zwar bei den nicht schlecht
- [1023] ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε' ἀπέδυν ἐγώ.
aber unter ja schlechten und damals ich.
- [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
zuerst doch ja dann nicht lächerlich
- [1025] κεῖ με μὴ 'λύπεις, ἐγὼ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον
und|wenn mich nicht ich deiner und|wohl dieses das
- [1026] τοῦπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
das|auf genommen|habend wohl was jetzt
- [1027] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·
dies also mich dieser|hier·
- [1028] ἐκσκάλευσον αὐτό, κῆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
es, und|dann weg|genommen|habend mir·
- [1029] ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
da das ja mein bei den seit|langem
- [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνὴρ.
aber dies· und|doch schwer|zugänglich
- [1031] ἦ μέγ' ὧ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεσί σοι.
wahrlich groß o der dir.
- [1032] οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἦδε Τρικορυσία;
nicht nicht diese
- [1033] [Χορὸς Γερόντων]: νῆ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
bei ja mir, da seit|langem ja mich
- [1034] ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
so|dass nachdem mein die sehr.
- [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
aber dich ich, und|doch sehr schlecht
- [1036] καὶ φιλήσω.
und
- [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: μὴ φιλήσης.
nicht
- [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
wenn auch doch wenn auch nicht.
- [1037] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
aber nicht da schmeichlerisch
- [1038] κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κού κακῶς εἰρημένον,
jenes richtig und|nicht schlecht gesagt|seiend,
- [1039] οὔτε σὺν πανωλέθοροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
weder mit noch ohne
- [1040] ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
sondern jetzt mit|dir, und das Übrige nicht|mehr
- [1041] οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
weder Schlechtes nichts noch von euch
- [1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
sondern gemeinsam zusammen|gezogen|seiend des

Chor

Strophe 1

[1043]	[Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα nicht
[1044]	τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὧ νδρες der nichts o
[1045]	φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἔν. niedrig auch nicht eins.
[1046]	ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν sondern viel alle Guten und
[1047]	καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα. und denn genügend die Übel und die daneben liegenden.
[1048]	ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, sondern jeder und
[1050]	εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται wenn jemand
[1051]	λαβεῖν μνᾶς ἢ δύο ἢ τρεῖς, oder zwei oder drei,
[1052]	ὥς † πόλλ' ἔσω 'στὶν† dass † viel drinnen
[1053]	κᾶχομεν βαλλάντια.
[1054]	κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῇ, und wenn jemals
[1055]	ὅστις ἂν νυνὶ δανείσῃται wer auch jetzt
[1056]	παρ' ἡμῶν, von uns,
[1057]	ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ. wohl nicht mehr

Antistrophe 1

[1058]	[Χορός]: ἐστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους aber
[1059]	τινᾶς Καρυστίους, ἄνδρας einige Karystier,
[1060]	καλοῦς τε κάγαθούς. schöne und und tüchtige.
[1061]	κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι, noch irgend· und irgend mir,
[1062]	καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥς τὰ κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά. und dieses damit die zart und schön.
[1063]	ἦκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρῆ also zu mir heute· früh aber
[1064]	τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ dies gewaschen seiend selbst
[1065]	τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἴσω βαδίζειν, die und auch die dann hinein
[1066]	μηδ' ἐρέσθαι μηδένα, auch nicht niemanden,
[1067]	ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς sondern geradeaus
[1068]	ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν wie heimwärts in der eigenen
[1070]	γεννικῶς, ὥς männlich, wie
[1071]	ἡ θύρα κεκλήσεται. die

Anapäst

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδ' ἔλκοντες ὑπήνας
und nun von der diese|hier ziehend|seiend
- [1073] χωροῦσ', ὥπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
wie um den habend|seiend.
- [1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
zuerst doch mir
- [1075] εἴτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε.
dann uns wie befindlich|seiend
- [1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδεν ἔπη;
was denn euch viele
- [1077] ὀρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἴκομες.
denn wie befindlich
- [1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
wehe· ja dieses
- [1079] δεινῶς, †τεθερμῶσθαί γε† χεῖρον φαίνεται.
schrecklich, doch† schlimmer
- [1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
unaussprechlich. was denn irgendwer; sondern wo
- [1081] παντᾶ τις ἐλσὼν ἀμὴν εἰράναν σέτω.
allseits irgendwer gekommen|seiend uns
- [1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὀρῶ καὶ τοῦσδε τοὺς αὐτόχθονας
und freilich auch diese die Einheimischen
- [1083] ὥπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
wie von den
- [1084] θαίματι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
absendend|seiend· so
- [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
athletisch das der
- [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἂν φράσεις ποῦ' σὺν ἡ Λυσιστράτῃ;
wer wohl wo die
- [1087] ὥς ἄνδρες ἡμεῖς οὕτοιι τοιοιοί.
da wir diese|hier solcher|Art.
- [1088] [Χορός]: χαῦτη ξυνάδει χητέρα ταύτη νόσω.
und|diese und|die|andere zu|dieser
- [1089] ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ja wohl gegen euch
- [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
bei aber dies|hier tuend|seiend
- [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
sodass wenn irgendwer uns nicht schnell,
- [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
nicht wie nicht
- [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίματ' αὖ λήψουσθ', ὅπως
wenn damit
- [1094] τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὀψεται.
der nicht irgendeiner euch
- [1095] [Ἀθηναῖος]: νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
bei den gut jedoch
- [1095b] [Λάκων]: ναὶ τὼ σὺ
ja den|zwei
- [1096] παντᾶ γὰρ φέρε τὸ ἔσθος ἀμβλώμεθα.
allseits ja. das
- [1097] [Ἀθηναῖος]: ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.
ο ο schändlich ja
- [1098] [Λάκων]: ὦ Πολυχαρεΐδα δεινὰ κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
ο schrecklich und wieder

[1099]	αἱ εἶδον ἅμἐ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.	wenn uns um hüllt.
[1100] [Ἀθηναῖος]:	ἄγε δὴ Λάκωνες αὐθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.	nun wieder jedes
[1101]	ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;	zu was hierher;
[1101b] [Λάκων]:	περὶ διαλλαγᾶν	über
[1102]	πρέσβεις.	
[1102b] [Ἀθηναῖος]:	καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογί.	gut ja und wir dies hier.
[1103]	τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,	warum nicht also die
[1104]	ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἄν μόνη;	die leben uns wohl allein;
[1105] [Λάκων]:	ναὶ τῷ σιὼ κἄν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.	ja den zwei und wohl den
[1106] [Ἀθηναῖος]:	ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὥς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·	aber nichts uns, wie
[1107]	αὐτὴ γάρ, ὥς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.	sie selbst denn, wie diese hier

Anapäste

[1108] [Χορός]:	χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι	o aller tapferste· ja jetzt dich
[1109]	δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολὺπειρον·	schrecklich feig gut gering feierlich mild sehr erfahren·
[1110]	ὥς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἕγγι	da die ersten der durch der deinen gefangen seiend
[1111]	συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.	dir und gemeinsam alle
[1112] [Λυσιστράτη]:	ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις	aber nicht schwer wenn doch irgendwer
[1113]	ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.	zornend seiende der einander und nicht erprobt seiende.
[1114]	τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;	bald aber ich. wo die
[1115]	πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,	genommen habend zuerst die Lakedaimonier,
[1116]	καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,	und nicht streng mit der noch eigenmächtig,
[1117]	μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,	noch wie der unsrigen unkundig dies
[1118]	ἀλλ' ὥς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ,	aber wie geziemend, häuslich sehr,
[1119]	ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.	wenn nicht die der
[1120]	ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,	und du diese die
[1121]	οὐ δ' ἄν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.	wo aber wohl diese genommen seiend.
[1122]	ἄνδρες Λάκωνες στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,	bei mir nahe,
[1123]	ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.	von hier aber ihr, und
[1124]	ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,	ich zwar aber in mir,
[1125]	αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,	selbst aber meiner selbst nicht schlecht

[1126]	τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους die aber aus und auch der Älteren
[1127]	πολλοὺς ἀκούσας' οὐ μεμούσωμαι κακῶς. viele gehört habend nicht schlecht.
[1128]	λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι genommen habend aber euch
[1129]	κοινῇ δικαίως, οἷ μᾶς ἐκ χέρνιβος gemeinsam gerecht, die aus eines
[1130]	βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς herum besprengend wie Verwandte
[1131]	Ὀλυμπίαισιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους in wie viele
[1132]	εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; wohl andere, wenn mich
[1133]	ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι anwesend seienden der Barbaren
[1134]	Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε. und
[1135]	εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. einer doch mir hier immer
[1136] [Ἀθηναῖος]:	ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος. ich aber doch Vorhaut abgezogen seiend.
[1137] [Λυσιστράτη]:	εἴτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι, dann o denn zu euch
[1138]	οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ nicht als gekommen seiend hierher einst
[1139]	ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο der
[1140]	ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι auf den bleich in
[1141]	στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε bittend; die aber damals
[1142]	ὁμῖν ἐπέκειτο χῶ θεὸς σεῖων ἅμα. euch und der schüttelnd zugleich.
[1143]	ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχίλοις gekommen seiend aber mit vier tausend
[1144]	Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα. ganz das
[1145]	ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο dies hier erlitten habend der unter
[1146]	δηοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε; dessen unter gut
[1147] [Ἀθηναῖος]:	ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί' ὦ Λυσιστράτη. diese bei o
[1148] [Λάκων]:	ἀδικίόμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὥς καλός. aber der unsagbar wie schön.
[1149] [Λυσιστράτη]:	ὁμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἶει; euch aber die mich
[1150]	οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ nicht als euch die wieder wiederum
[1151]	κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ tragend gekommen
[1152]	πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν, viele doch
[1153]	πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους, viele aber und
[1154]	ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι, mit kämpfend an dem damals allein,
[1155]	κῆλυθέρωσαν κἀντὶ τῆς κατωνάκης und statt der

- [1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
das euer wieder;
- [1157] [Λάκων]: οὐπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
niemals angenehmer.
- [1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
ich aber doch noch|nicht schöner.
- [1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
warum denn vollbracht|seiend ja vieler und|guter
- [1160] μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
und hört|ihr|auf
- [1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοῦμποδῶν;
warum aber nicht was
- [1162] [Λάκων]: ἀμέξ γε λῶμες, αἶ τις ἀμὶν τῶγκυκλον
wir doch wenn irgendwer uns
- [1163] λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν.
dieses
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὧ τᾶν;
welchen o
- [1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
die
- [1164] ὅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
welche schon|lange und
- [1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
bei den dieses zwar doch nicht
- [1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὦγάθ' αὐτοῖς.
o|Gute ihnen.
- [1166b] [Ἀθηναῖος]: κᾶτα τίνα κινήσομεν;
und|dann welchen
- [1167] [Λυσιστράτη]: ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
anderes doch statt dieses
- [1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
das Gewisse also uns diesen|hier
- [1169] πρῶτιστα τὸν Ἑχινούντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
zuerst den und den
- [1170] κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
den hinten und die Megarischen
- [1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιῶ οὐχὶ πάντα γ' ὧ λισσάνιε.
nicht den|zwei nicht alles doch o
- [1172] [Λυσιστράτη]: ἔἴτε, μηδὲν διαφέρει περὶ σκελοῖν.
nichts über
- [1173] [Ἀθηναῖος]: ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
schon nackt ausgezogen
- [1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γὰρ πρῶταί ναὶ τῷ σιῷ.
ich aber ja t|zuerstt bei den|zwei
- [1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὶν διαλλαγῇτε, ταῦτα δράσετε.
wenn dies|hier
- [1176] ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσάσθε καὶ
aber wenn dies|hier, und
- [1177] τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
den gekommen|seiend
- [1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὧ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
welchen o
- [1179] οὐ ταῦτ' ἀδοξεῖ τοῖσι συμμάχοισι νῶν
nicht den unser|beider
- [1180] βινεῖν ἅπασιν;
allen;
- [1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τῷ σιῷ
den wenigstens ja den|zwei
- [1181] ἀμοῖσι.
uns.

[1181b] [Ἀθηναῖος]:	καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις. und denn ja bei den Karystiern.
[1182] [Λυσιστράτη]:	καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε, gut nun also damit
[1183]	ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει damit wohl die euch in
[1184]	ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν. deren in den
[1185]	ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε. aber dort und einander
[1186]	κᾶπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν und dann die seiner selbst von euch genommen habend
[1187]	ἅπεισ' ἕκαστος. jeder.
[1187b] [Ἀθηναῖος]:	ἀλλ' ἴωμεν ὥς τάχος. aber so
[1188] [Λάκων]:	ἄγ' ὅπα τυ λῆς. wohin du
[1188b] [Ἀθηναῖος]:	νῆ τὸν Δί' ὥς τάχιστ' ἄγε. bei den so am schnellsten

Antistrophe 2

[1189] [Χορός]:	στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ aber bunten und
[1190]	χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ und und
[1191]	χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι, so viele wie mir,
[1192]	οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν kein mir allen
[1193]	τοῖς παισίν, ὁπότεν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ. den wenn immer auch irgendwem
[1194]	πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν allen euch der meinen
[1195]	χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ nun von innen, und
[1196]	μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν nichts so gut
[1197]	θαι τὸ μὴ οὐχὶ das nicht nicht
[1198]	τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι, die
[1199]	χᾶττ' ἂν ἔνδον ἦ φορεῖν. und was wohl drinnen
[1200]	ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ aber nichts schauend seiend, wenn
[1201]	μή τις ὑμῶν nicht irgendwer euer
[1202]	ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει. schärfer als ich

Antistrophe 3

[1203] [Χορός]:	εἰ δέ τω μὴ σῖτος ὑμῶν wenn aber irgendwem nicht euer
[1204]	ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ aber und
[1205]	σμικρὰ πολλὰ παιδία, kleine viele

[1206]	ἔστι παρ' ἑμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν, von mir dünne zwar,
[1207]	ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας. das aber aus sehr
[1208]	ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω wer auch immer nun der Armen
[1209]	εἰς ἑμοῦ σάκκους ἔχων καὶ zu mir haltend seiend und
[1210]	κωρύκους, ὡς λήψεται πυ damit Weizen
[1211]	ρούς· ὁ Μανῆς δ' der aber
[1212]	οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ. ihnen
[1213]	πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν zu ja freilich die
[1214]	προαγορεύω μὴ βαδίζειν nicht
[1215]	τὴν ἐμήν, ἀλλ' die meine, aber
[1215a]	εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. die

Lyrische Szene

[1216]	[Ἀθηναῖος Α.]:	:	ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;	
	[Ἀθηναῖος		Tür·	nicht willst du;
[1217]	:	ὁμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	was sitzt ihr; etwa		der Fackel
[1218]	:	ὁμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	euch werde ich verbrennen;		der Ort.
[1219]	:	οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	wohl würde ich tun. wenn	sehr	dieses zu tun,
[1220]	:	ὁμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.		
	[Ἀθηναῖος Α.:].		Gefallen zu tun, werden wir zusätzlich mühen uns.	
[1221]	[Ἀθηναῖος Β]:	χρήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.		
		und wir doch mit dir		
[1222]	[Ἀθηναῖος Α.]:	:	οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.	
	[Ἀθηναῖος Α.:].	geht fort;	die	Haare lang.
[1223]	:	οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	nicht geh fort, damit	die	Lakedaimonier drinnen
[1224]	:	καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	Ruhe	weg gehen mögen gut bewirtet seiend;	
[1225]	[Ἀθηναῖος Β.]:	:	οὐπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.	
	[Ἀθηναῖος Β.:].		Gelage habe gesehen ich.	
[1226]	:	ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·		
	[Ἀθηναῖος Β.:].	in der Tat	liebenswürdig	waren die Lakonischen·
[1227]	:	ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.		
	[Ἀθηναῖος Β.:].	wir	Wein	Zech genossen weisesten.
[1228]	[Ἀθηναῖος Α.]:	:	ὀρθῶς γ', ὅτι· νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·	
	[Ἀθηναῖος Α.:].	richtig doch, weil		nicht sind wir gesund·
[1229]	:	ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	die	ich	überzeuge sprechend seiend,
[1230]	:	μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	trunken seiend		überall werden wir Gesandtschaften führen.
[1231]	:	νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	jetzt zwar	wenn immer	nach Lakedaimon
[1232]	:	νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὃ τι ταραξόμεν·		
	[Ἀθηναῖος Α.:].	sobald sehen wir		irgend werden wir auf rühren·

[1233]	:	ὥσθ' ὃ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,	
	[Ἀθηναῖος A.:].	sodass was auch jimmer	wohl nicht hören wir,
[1234]	:	ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,	
	[Ἀθηναῖος A.:].	was nicht	dieses haben wir unterstellt,
[1235]	:	ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτ' αὐτῶν περὶ.	
	[Ἀθηναῖος	melden wir	nicht dieselben der gleichen über.
[1236]	:	νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις	
	[Ἀθηναῖος A.:].	jetzt alles	gefiel· sodass wenn zwar doch irgendwer
[1237]	:	ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,	
	[Ἀθηναῖος		Kleitagoras singen nötig seiend,
[1238]	:	ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.	
	[Ἀθηναῖος	lobten wir	und hinzu schworen wir.
[1239]	:	ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν	
	[Ἀθηναῖος A.:].	aber diese hier	wieder kommen sie wieder
[1240]	:	ἐς ταῦτόν. οὐκ ἐρρήσεται ὧ μαστιγίαι;	
	[Ἀθηναῖος A.:].	in nicht	o Geißel würdige;
[1241]	[Ἀθηναῖος B.:]:	:	νῆ τὸν Δί' ὡς ἦδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
	[Ἀθηναῖος B.:].	den Zeus wie	doch gehen sie von innen.
[1242]	[Λάκων]:	ὧ Πολυχαρεΐδα λαβὲ τὰ φουσατήρια,	
		ο	die
[1243]		ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε καίσω καλὸν	
		damit ich	auch schön
[1244]		ἐς τὼς Ἀσσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα †.	
		in die	und † auch in uns zugleich †.
[1245]	[Ἀθηναῖος]:	λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,	
		also die	bei den
[1246]		ὡς ἦδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.	
		wie	doch euch sehend tanzend seiend.

Lyrik

[1247]	[Χορὸς Λακεδαιμονίων]:	ὄρμαον	
[1248]		τὼς κυρσανίως ὧ Μναμόύνα	
		die zwei	ο
[1249]		τάν τ' ἐμᾶν Μῶαν, ἅτις	
		die auch meine	die welche
[1250]		οἶδεν ἀμὲ τὼς τ' Ἀσσαναίως,	
		uns so auch	
[1251]		ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἄρταμιτίω	
		als die ja bei	
[1252]		πρῶκροον σιοεῖκελοι	
		vorn am Bug gleich den Schweinen	
[1253]		ποττὰ κᾶλα τὼς Μήδωσ τ' ἐνίκων,	
		gegen die die	auch
[1254]		ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας	
		uns aber wieder	
[1255]		ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρωσ	
		wo die	
[1256]		θάγοντας οἶῶ τὸν ὀδόντα·	
		schärfend den	
[1257]		πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς † ἦνσει †,	
		viel aber um die † †	
[1258]		πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἔετο.	
		viel aber zugleich an den	
[1260]		ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως	
		denn nicht weniger	
[1261]		τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.	
		als die	
[1262]		ἀγροτέρα σηροκτόνε	
		ländliche Wurm töterin	

[1263]	μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ hierher dein
[1264]	ποττὰς σπονδάς,
[1265]	ὥς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον. damit viel uns
[1266]	νῦν δ' αὖ φίλῖα τ' αἰὲς εὖπορος εἶη nun aber wieder auch immer günstig
[1267]	ταῖς συνθήκαις, den
[1268]	καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἁλωπέκων παυσαίμεθα. und der schmeichelnden
[1269]	ὦ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ o hierher hierher o
[1270]	κυναγὲ παρσένε.
[1273]	[Ἀθηναῖος]: ἄγε νυν ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶς, nun da gut,
[1274]	ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τάσδε τε diese o diese auch
[1275]	ὕμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή ihr· aber neben und
[1276]	στήτω παρ' ἄνδρα, κᾷτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς neben und dann bei guten
[1277]	ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα getanzt habend
[1278]	τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι. das Übrige wieder nicht noch.

Lyrik

[1279]	[Χορὸς Ἀθηναίων]: πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας, aber
[1280]	ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν, und auch
[1281]	ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον auch den doppelten ohne Chorführer
[1282]	Ἰήιον
[1283]	εὖφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον, wohl gesinnten, und auch Nysios,
[1284]	ὃς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι δαίεται, der mit bakchisch
[1285]	Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε auch brennend, auf auch
[1286]	πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν· Herrin glückselige·
[1287]	εἴτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι dann aber denen als Zeugen
[1288]	χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοισιν nicht vergesslichen
[1289]	Ἥσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος, Ruhe der sanft gesinnten,
[1290]	ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. welche
[1291]	ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων· iē
[1292]	αἶρεσθ' ἄνω ἰαί, oben iā,
[1293]	ὥς ἐπὶ νίκη ἰαί. wie zum iā.
[1294]	εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί. euoī euoī, euái euái.

[1295] [Ἀθηναῖος]: πρόφαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέῃ νέαν.
doch du auf neuer neue.

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταύγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα
wieder lieblich verlassend

[1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἅμιν
spartanisch passend uns

[1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
den

[1300] καὶ χαλκίοικον Ἰσάναν,
und bronzen|häusige

[1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,
auch ehrwürdig,

[1302] τοὶ δὴ παρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
die ja am

[1303] εἷα μάλ' ἔμβη
auf sehr

[1304] ὦ εἷα κοῦφα πάλλων,
o los leicht schwingend,

[1305] ὥς Σπάρταν ὑμνίωμες,
wie

[1306] τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
der

[1307] καὶ ποδῶν κτύπος,
und

[1308] ἧ τε πῶλοι ταὶ κόραι
wo und|auch die

[1309] παρ τὸν Εὐρωταν
an den

[1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
dicht

[1311] ἀγκονίωαι,

[1312] ταὶ δὲ κόμαι σεῖονθ' ἧπερ Βακχᾶν
die aber gleichwie

[1313] θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.
und

[1314] ἀγεῖται δ' ἅ Λήδας παῖς
aber die

[1315] ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπῆς.
keusche anmutig.

[1316] ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερὶ, ποδοῖν τε πάδη
aber und|auch

[1319] ἧ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμᾶ ποίει χορωφελήταν.
wo irgendwer aber zugleich Chor|förderlichen.

[1320] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.
und die deine aber wieder die stärkste die ganz|kämpfende.